275

**Αριθμός Απόφασης...../2024**

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ**

(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Αποτελούμενο από τον Δικαστή Αντώνιο Χ. Σβύνο, Εφέτη, τον οποίο όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διεύθυνσης του Εφετείου Αθηνών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του την 18η Νοεμβρίου 2024, χωρίς τη Γραμματέα για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Του αιτούντος:

κατοίκου , με Α.Φ.Μ.

ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου Δικηγόρου Βίκτωρα Τσιαφούτη, ο οποίος κατέθεσε και έγγραφο σημείωμα.

Της καθ' ης η αίτηση: της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία Αττικής, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, με ΑΦΜ ενεργούσας ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία « , που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία (ανώνυμη εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων) παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου Δικηγόρου , ο οποίος κατέθεσε και έγγραφο σημείωμα.

Ο αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η από και με αριθμό κατάθεσης αίτησή του, η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη σημερινή δημόσια συνεδρίαση και κατά την εκφώνηση της υπόθεσης, οι διάδικοι ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται ο μεν αιτών στην αίτησή του, η δε δεύτερη των καθ ών η αίτηση στο σημείωμα που κατέθεσε.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ**

**ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Ο αιτών με την υπό κρίση αίτηση αναστολής εκθέτει ότι με την υπ' αριθ. 2096/2024 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (ΜΠΑ), απορρίφθηκε η από και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, με την οποία ζητούσε την ακύρωση της υπ' αριθμ. έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιώς Θεοδώρας Παπαδοπούλου και του με αριθ. αποσπάσματος της ανωτέρω έκθεσης, που αφορά κατάσχεση και διενέργεια πλειστηριασμού σε βάρος ακινήτου του ιδίου, κείμενου στο Μαρούσι Αττικής, που αποτελεί την κύρια και μοναδική κατοικία του. Περαιτέρω, εκθέτει ότι κατά της ως άνω οριστικής απορριπτικής αποφάσεως, άσκησε νομοτύπως και εμπροθέσμως την από και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως στη γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών έφεση, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθ.καταθ. ασκώντας και την υπό κρίση αίτηση. Ότι η συζήτηση της έφεσης προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 5ης.2.2026 και, τέλος, ότι πιθανολογείται η ευδοκίμηση των λόγων της ως άνω εφέσεως, κατά τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στο δικόγραφο της αιτήσεως, περαιτέρω, δε, η εξακολούθηση της αναγκαστικής εκτελέσεως (με τη διενέργεια του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού) σε βάρος της ακίνητης περιουσίας του, θα επιφέρει στην αιτούσα ανεπανόρθωτη βλάβη, καθόσον πρόκειται για σημαντικό περιουσιακό του στοιχείο και πρώτη κατοικία του. Ζητεί δε να ανασταλεί η διενέργεια του ορισθέντος, με την προσβαλλόμενη έκθεση κατασχέσεως, ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της ως άνω ασκηθείσας εκ μέρους του εφέσεως.

Με τέτοιο περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αίτηση αναστολής αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρο 938 παρ.2 ΚΠοΔ, ως αυτό ισχύει, μετά τη γενόμενη τροποποίησή του με το ν.

4842/2021 που τυγχάνει εφαρμογής εν προκειμένω, λόγω του χρόνου επιδόσεως της από 26-3.2024 επίδικης επιταγής προς πληρωμή) κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 686 επ. ΚΠολΔ). Ασκήθηκε δε αυτή παραδεκτά, δεδομένου ότι κατατέθηκε, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, την 14η-11-2024, δηλαδή τουλάχιστον πέντε (5) εργάσιμες ημέρες πριν την προσδιορισθείσα ημέρα του πλειστηριασμού (27.11.2024), ομοίως, δε, παραδεκτά ασκήθηκε και η έφεση, στο πλαίσιο της οποίας ζητείται η ένδικη αναστολή, καθώς και αυτή έχει ασκηθεί νομοτύπως και εμπροθέσμως, ήτοι προ πάσης επιδόσεως της εκκαλουμένης και με την καταβολή του προβλεπομένου, από τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3 ΚΠολΔ, παράβολου, έτσι ώστε να γίνει δεκτή κατά το τυπικό της μέρος. Σημειώνεται ότι ναι μεν η αίτηση αναστολής δεν μπορεί να υποβληθεί αυτοτελώς, όπως ίσχυε στο προϊσχύον δίκαιο (άρθρο 937 παρ. 1 β εδ. γ ΚΠολΔ), αλλά υποβάλλεται με το ένδικο μέσο ή με τις προτάσεις επί αυτού (άρθρο 938 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 60 ν. 4842/2021) μέχρι τη συζήτησή του, πλην όμως κρίνεται ότι δια της παρ. 4 του νέου άρθρου 938 ΚΠολΔ τίθεται επιφύλαξη για την περίπτωση αναστολής εκτελέσεως πλειστηριασμού, η οποία (αίτηση) στην περίπτωση αυτή μπορεί να ασκείται και με ξεχωριστό δικόγραφο (Σ.-Σ. Πανταζόπουλος, Αναγκαστική Εκτέλεση, 2η έκδ., 2022, σ. 319-321). Περαιτέρω, η κρινόμενη αίτηση αναστολής είναι και νόμιμη, στηριζόμενη στην διάταξη του άρθρου 938 παρ. 2 ΚΠολΔ ως ισχύει μετά την γενόμενη με το ν. 4842/2021 τροποποίηση. Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα τω λόγων της, δοθέντος ότι η υπό κρίση ανακοπή έχει ασκηθεί παραδεκτά. Πιο συγκεκριμένα, η ανακοπή ασκήθηκε εντός της νόμιμης προθεσμίας των 45 ημερών, κατ' άρθρο 934 § 1 περ. α' ΚΠολΔ, αφετηριαζομένης αυτής από την επομένη της επίδοσης της κατασχετήριας έκθεσης στην καθ' ής η εκτέλεση, δοθέντος ότι, για να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία των 45 ημερών, δεν αρκεί η σύνταξη της κατασχετήριας έκθεσης,

αλλά θα πρέπει να συντελείται και η επίδοσή της στον ανακόπτοντα, ώστε να εξασφαλιστεί η επίσημη γνώση τους για την κατάσχεση, καθόσον η αναγκαστική κατάσχεση σε βάρος του ακινήτου του ανακόπτοντος επιβλήθηκε στις 18.4.2024 και αντίγραφο της συνταχθείσας, υπ' αριθμ. έκθεσης, επιδόθηκε στον ανακόπτοντα στις 19.4.2024 (σύμφωνα με τη σχετική επισημείωση της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιώς, με έδρα το Πρωτοδικείο Πειραιώς Θεοδώρας Παπαδοπούλου, επί του προσκομιζόμενου, από τον ανακόπτοντα, αντιγράφου αυτής), η δε κρινόμενη ανακοπή κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, στις 23.5.2024 και επιδόθηκε στην καθ' ής η ανακοπή αυθημερόν (σύμφωνα με σχετική επισημείωση του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Κωνσταντίνου Κοττικιά).

Από όλα τα έγγραφα, τα οποία νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Σε βάρος του νυν αιτούντος-εκκαλούντος-ανακόπτοντος εκδόθηκε η υπ' αριθ. Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του ΜΠΑ, για το ποσό των 24.973,35 ευρώ, ως οφειλής από χρεωστικό υπόλοιπο από σύμβαση πίστωσης πλέον τόκων και εξόδων, μετά από αίτηση της καθ' ης η αίτηση-εφεσίβλητης-καθ' ης η ανακοπή ανώνυμης εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεως από δάνεια και πιστώσεις. Η ως άνω διαταγή πληρωμής, η οποία επιδόθηκε από την καθ' ης η αίτηση-εφεσίβλητη στον αιτούντα-εκκαλούντα στις 29.3.2024 με την από 26.3.2024 επιταγή προς πληρωμή, διαταχθέντος του τελευταίου να καταβάλει σ' αυτήν το συνολικό ποσό των 25.511,55 ευρώ, εκδόθηκε ειδικότερα προς ικανοποίηση απαίτησης της καθ' ης η αίτηση-εφεσίβλητης από την με αριθ. σύμβαση χορήγησης τοκοχρεωλυτικού δανείου, των προσαρτημάτων και των πρόσθετων πράξεων αυτής, δυνάμει της οποίας η δικαιοπάροχος αυτής, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία Α.Ε.) χορήγησε στον αιτούντα-εκκαλούντα στεγαστικό δάνειο ποσού 60.000 ευρώ, έντοκο, πλέον της εισφοράς του ν.128/1975, συμφωνηθείσας της εξόφλησής του σε 480 μηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις. Ειδικότερα, η καθ' ης

η αίτηση-εφεσίβλητη κατήγγειλε την προαναφερόμενη δανειακή σύμβαση με την από 21.6.2022 εξώδικη επιστολή που επέδωσε στον αιτούντα-εκκαλούντα στις 27.6.2022, καθότι υφίσταντο ληξιπρόθεσμες οφειλές σε βάρος του αιτούντος εκ της ρηθείσης δανειακής σύμβασης, ύψους 24.973,35 ευρώ (πλέον τόκων και εξόδων). Επισημαίνεται δε ότι στις 17.12.2021 η Α.Ε.» μεταβίβασε το επίδικο δάνειο, δυνάμει της από 17.12.2021 ιδιωτικής σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η οποία δημοσιεύθηκε στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών και έλαβε αρ.πρωτ. 717/17.12.2021 (τόμος 13 και με α.α. 207) στην εταιρεία ειδικού σκοπού με έδρα στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας, ενώ η δημοσίευση αυτή ως προς το παράρτημά της επαναλήφθηκε με τη με αριθ.πρωτ. 31/20.1.2022 δημοσίευση συμβάσεων του άρθρου 10 παρ.8 ν.3156/2003 και καταχωρίστηκε στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών την 20η.1.2022 στον τόμο 13 και με α.α. 278. Ακολούθως, δυνάμει της από 17.12.2021 ιδιωτικής σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η οποία δημοσιεύθηκε στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών και έλαβε αρ.πρωτ. 718/17.12.2021 στον τόμο 13 και με αρ. 208 η ως άνω αλλοδαπή εταιρεία ανέθεσε, μεταξύ άλλων, τη διαχείριση του επίδικου δανείου στην Κατόπιν, δυνάμει της από 4.2.2022 ιδιωτικής σύμβασης λύσης της σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η οποία δημοσιεύθηκε στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών και έλαβε αρ.πρωτ. 71/4.2.2022 στον τόμο 13 και με αρ.318, λύθηκε η ως άνω σύμβαση ανάθεσης διαχείρισης απαιτήσεων που είχε συναφθεί ανάμεσα στην ανωτέρω εταιρεία ειδικού σκοπού και στην ενώ με την από 4.2.2022 ιδιωτική σύμβαση διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η οποία δημοσιεύθηκε στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών και έλαβε αρ.πρωτ. 72/4.2.2022 στον τόμο 13 και με αρ. 319 η ίδια αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού ανάθεσε, μεταξύ άλλων και τη διαχείριση του επίδικου δανείου στην καθ΄ης η αίτηση-εφεσίβλητη. Ακολούθως η τελευταία, έχοντας πετύχει την έκδοση της

ρηθείσης διαταγής πληρωμής σε βάρος του αιτούντος-εκκαλούντος, προέβη στις 18.4.2024 στην εγγραφή αναγκαστικής κατάσχεσης για ποσό 24.973,65 ευρώ, δυνάμει της με αριθ. έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιώς με έδρα στο Πρωτοδικείο Πειραιώς Θεοδώρας Παπαδοπούλου επί της περιγραφόμενης σ' αυτήν διπλοκατοικίας μετά δώματος, ιδιοκτησίας του αιτούντος-εκκαλλούντος και κτισμένης επί της οδού . Με την ως άνω κατασχετήρια έκθεση, που η καθ' ης κοινοποίησε στον αιτούντα, όπως προαναφέρθηκε, στις 19.4.2024, ορίστηκε ως ημερομηνία πλειστηριασμού η 27η.11.2024 ενώπιον της Συμβολαιογράφου της Εφετειακής Περιφέρειας Αθηνών με τιμή πρώτης προσφοράς της κατασχεθείσης ακίνητης περιουσίας, το συνολικό ποσό των 240.592 ευρώ. Περαιτέρω, ο αιτών άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την ένδικη από 22.5.2024 ανακοπή, ζητώντας την ακύρωση της από 26.3.2024 επιταγής προς πληρωμή, κάτωθι του α' εκτελεστού απογράφου της με αρ. διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και της ως άνω επ' αυτής συνταχθείσας έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας. Επί της ανακοπής αυτής, που εκδικάστηκε αντιμωλία των διαδίκων, εκδόθηκε η εκκαλουμένη με αριθμό 2096/2024 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία, αυτή απορρίφθηκε στο σύνολό της. Η ανακοπή αυτή, πιθανολογείται ότι θα γίνει τυπικά δεκτή, καθώς, όπως ήδη προεκτέθηκε, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα (άρθρο 934 παρ.1. α εδ.α ΚΠολΔ), δοθέντος ότι η ανακοπτόμενη αναγκαστική κατάσχεση επιβλήθηκε στις 18.4.2024 δηλαδή λιγότερο από 45 ημέρες πριν από την επίδοση της ανακοπής, θα εξεταστεί δε περαιτέρω ως προς το βάσιμο των λόγων τους.

**Ι]** Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 281 του ΑΚ, 116 και 933 τουΚΠολΔ και 25 παρ. 3 του Συντάγματος προκύπτει ότι η πραγμάτωση με αναγκαστική εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή κατά του οφειλέτη αποτελεί ενάσκηση ουσιαστικού δικαιώματος δημοσίου δικαίου. Ως εκ τούτου, λόγο της ανακοπής του άρθρου 933 του ΚΠολΔ μπορεί να

αποτελέσει και η προφανής αντίθεση της επισπευδόμενης διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης στα αντικειμενικά όρια της καλής πίστης ή των χρηστών ηθών ή του κοινωνικού ή οικονομικού σκοπού του δικαιώματος, που θέτει η διάταξη του άρθρου 281 του ΑΚ ( ΕφΛαρ 507/2019, ΕφΑιγαίου 5/2019 ΝΟΜΟΣ). Κατά την έννοια της διάταξης αυτής (άρθρο 281 του ΑΚ), ως «δικαίωμα» νοείται αυτό που απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού δικαίου, θεωρείται δε ότι ασκείται καταχρηστικά και όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου πριν από την άσκησή του καθώς και η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε στο διάστημα που μεσολάβησε, δεν δικαιολογούν τη μεταγενέστερη άσκησή του και καθιστούν αυτή μη ανεκτή κατά τις περί δικαίου αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, αφού τείνει στην ανατροπή κατάστασης που δημιουργήθηκε υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο, με επακόλουθο να συνεπάγεται επαχθείς συνέπειες για τον υπόχρεο. Απαιτείται, δηλαδή, για να χαρακτηρισθεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος, να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο, από τη συμπεριφορά του δικαιούχου, σε συνάρτηση και με εκείνη του υπόχρεου, και μάλιστα εύλογα, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του (ΟλΑΠ 7/2002, ΑΠ 1225/2017, ΑΠ 553/2017 ΝΟΜΟΣ). Μόνο το γεγονός, ότι η άσκηση του δικαιώματος στη συγκεκριμένη περίπτωση επιφέρει βλάβη έστω και μεγάλη στον οφειλέτη, δεν μπορεί να αποτελέσει κατάχρηση δικαιώματος κατ' άρθρο 281 ΑΚ, παρά μόνο αν τούτο μπορεί να συνδυασθεί και με άλλες περιστάσεις, όπως όταν ο δανειστής δεν έχει συμφέρον στην άσκηση του δικαιώματος. Στο πλαίσιο αυτό ο δανειστής, ο οποίος, ασκώντας συμβατικό του δικαίωμα επιδιώκει την είσπραξη της απαίτησής του, ενεργεί ασφαλώς προς ικανοποίηση θεμιτού συμφέροντός του, συνυφασμένου με τη διαχείριση της περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας αυτός ελεύθερα κατ' αρχήν αποφασίζει, εκτός και πάλι αν στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει υπέρβαση και μάλιστα προφανής των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικοοικονομικού σκοπού

του δικαιώματος (ΑΠ 1504/2014, ΑΠ 106/2013 ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 507/2019 ό.π.). Αυτό συμβαίνει και όταν η συμπεριφορά του δανειστή που προηγήθηκε της άσκησης του δικαιώματός του, σε συνδυασμό με την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε στο μεσοδιάστημα, δημιούργησαν στον οφειλέτη την εύλογη πεποίθηση ότι ο δανειστής δεν θα ασκούσε το δικαίωμά του στο χρόνο που το άσκησε, με αποτέλεσμα η πρόωρη άσκησή του να προκαλεί επαχθείς συνέπειες στον οφειλέτη και να εμφανίζεται έτσι αδικαιολόγητη και καταχρηστική (ΑΠ 1873/2014, ΑΠ 1352/2011, ΕφΠειρ 523/2015 ΝΟΜΟΣ). Το ζήτημα, αν οι συνέπειες που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος είναι επαχθείς για τον υπόχρεο, πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της ικανοποίησης του δικαιώματός του (ΟλΑΠ 6/2016, ΑΠ 736/2012 ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 507/2019ό.π.). Ειδικότερα οι Τράπεζες, ως χρηματοδοτικοί οργανισμοί έχουν αυξημένη ευθύνη κατά την άσκηση του χρηματοδοτικού τους έργου και οφείλουν να μεριμνούν για τα συμφέροντα των χρηματοδοτούμενων επιχειρήσεων ή και φυσικών προσώπων, αφού από τη φύση της η πιστωτική σχέση, ως διαρκής έννομη σχέση ιδιαίτερης εμπιστοσύνης μεταξύ των συμβαλλομένων, επιβάλλει την υποχρέωση πίστης και προστασίας από την πλευρά των Τραπεζών των συμφερόντων των πελατών τους, ώστε να αποφεύγονται υπέρμετρα επαχθείς γι' αυτούς συνέπειες. Συνεπώς, και για το λόγο αυτό η άσκηση των δικαιωμάτων τους θα πρέπει να κυριαρχείται από τις αρχές της καλόπιστης και σύμφωνης με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη εκπλήρωσης των οφειλομένων παροχών (ΑΚ 178, 200, 288) και να αποφεύγεται αντίστοιχα κάθε κατάχρηση στη συμπεριφορά τους. Έτσι, σε περίπτωση δυσχέρειας του πιστούχου της Τράπεζας να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του από την πιστωτική σύμβαση λόγω πρόσκαιρης οικονομικής αδυναμίας του, που όμως υπερβαίνει τα όρια της αντοχής του, η καλόπιστη από την πλευρά της Τράπεζας συμπεριφορά επιβάλλει σ' αυτήν την υποχρέωση να ανεχθεί μια εύλογη καθυστέρηση στην εκπλήρωση της παροχής του οφειλέτη, ιδίως όταν η επιδίωξη της άμεσης εκπλήρωσης της παροχής του πρόκειται να οδηγήσει σε πλήρη οικονομική καταστροφή του, χωρίς ουσιαστικό κέρδος για την ίδια. Κατά την έννοια αυτή

η Τράπεζα θα πρέπει, σε περίπτωση πρόσκαιρης οικονομικής αδυναμίας του πελάτη της, να αποφύγει την εσπευσμένη καταγγελία της μεταξύ τους πιστωτικής σύμβασης, προπάντων όταν οι απαιτήσεις της είναι ασφαλισμένες με εμπράγματες ή προσωπικές ασφάλειες, ο δε πελάτης της βρίσκεται σε άμεση οικονομική εξάρτηση από αυτήν και δεν οφείλει σε τρίτους, διότι τότε οι παραπάνω ενέργειές της προσλαμβάνουν καταχρηστικό χαρακτήρα (ΑΠ 1352/2011, ΕφΑιγ 1/2022, ΕφΑθ 327/2018, ΕφΑθ 5/2018, ΝΟΜΟΣ). Συνακόλουθα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 281 ΑΚ, 116 και 933 ΚΠολΔ, 20 παρ. 1 και 25 παρ. 3 του Συντάγματος, συνάγεται ότι άσκηση ουσιαστικού δικαιώματος, που ανήκει στο δημόσιο δίκαιο, αποτελεί και η μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης πραγμάτωση της απαίτησης του δανειστή. Επομένως, λόγο της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ μπορεί να αποτελέσει και η προφανής αντίθεση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης στα αντικειμενικά όρια που θέτει η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, δεδομένου ότι το δημοσίου δικαίου δικαίωμα του δανειστή να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση κατά του οφειλέτη του, για την πραγμάτωση εξοπλισμένης με εκτελεστό τίτλο απαίτησης, στηρίζεται σε κανόνα ουσιαστικού δικαίου και η άσκησή του (με την κατάσχεση ακινήτου του οφειλέτη) δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα όρια που θέτει η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ (ΕφΑιγ 1/2022 ό.π.,ΕφΛαρ 507/2019, ΕφΑθ 5/2018, ΕφΛαρ 17/2017 ΝΟΜΟΣ).

**ΙΙ]** Εξάλλου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 4224/2013, θεσπίστηκε για τη διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων ιδιωτών και επιχειρήσεων από την Τράπεζα της Ελλάδος (ΤτΕ) με την με αριθ. 116/1/25.08.2014 (ΦΕΚ Β' 2289/27.08.2014) απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΕΠΑΘ), ο Κώδικας Δεοντολογίας, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 31.12.2014 και τροποποιήθηκε δυο φορές με αντίστοιχες αποφάσεις της άνω Επιτροπής με αριθμούς 129/2/16.02.2015 (ΦΕΚ Β'486/31.03.2015) και 148/10/5.10.2015 (ΦΕΚ Β' 2219/15.10.2015).

Εν τέλει αναθεωρήθηκε, δηλαδή καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε, με την απόφαση 195/1/29.07.2016 (ΦΕΚ Β' 2376/02.08.2016) της ΕΠΑΘ. Ο Κώδικας αυτός θέτει ως κύριο και πρωταρχικό στόχο του την εξεύρεση συναινετικής λύσης μεταξύ δανειολήπτη και πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος, που έχει χορηγήσει πίστωση στον πρώτο, προκειμένου να μειωθεί με συμβιβαστικό τρόπο το δυσθεώρητο ύψος των μη εξυπηρετούμενων δανείων. Βασική υποχρέωση, που συνεπάγεται η εφαρμογή του Κώδικα, αποτελεί η τήρηση των διαδικασιών του πριν την τυχόν καταγγελία της οικείας πιστωτικής σύμβασης. Σύμφωνα με τα ισχύοντα πριν την αναθεώρησή του (την 29η.07.2016), ο Κώδικας αυτός πρέπει να τηρείται από κάθε πιστωτικό και χρηματοδοτικό ίδρυμα που έχει λάβει άδεια λειτουργίας από την ΤτΕ και εποπτεύεται από αυτήν, ακόμα κι αν βρίσκεται σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης, και εφαρμόζεται σε κάθε μορφής οφειλή με καθυστέρηση άνω των 30 ημερολογιακών ημερών έναντι κάθε ιδρύματος που υποχρεούται να τον εφαρμόζει. Κάθε ίδρυμα, σύμφωνα με τον Κώδικα, υποχρεούται, μεταξύ άλλων, να θεσπίσει λεπτομερώς καταγεγραμμένη Διαδικασία Επίλυσης Καθυστερήσεων (Δ.Ε.Κ.), στην οποία μπορούν να συμμετάσχουν φυσικά ή νομικά πρόσωπα, πρωτοφειλέτες, συνοφειλέτες και εγγυητές, εφόσον διατηρούν τον χαρακτηρισμό του «συνεργάσιμου δανειολήπτη», όπως ορίστηκε με απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους του ν. 4224/2013. Αναφορικά με τη νομική φύση του εν λόγω Κώδικα, αυτός βάσει του οργάνου που τον θέσπισε και του περιεχομένου του, αποτελεί κανονιστική διοικητική πράξη, εκδοθείσα κατόπιν νομοθετικής εξουσιοδότησης, που θέτει κανόνες ουσιαστικού δικαίου (τραπεζικού ή αστικού), δηλαδή κανόνες θετικού αυστηρού δικαίου, ενόψει και της απειλής κυρώσεων εποπτικής ή ελεγκτικής φύσης ως προς την εφαρμογή του Κώδικα από την ΤτΕ. Περαιτέρω, ως προς το ζήτημα κατά πόσο η μη τήρηση της ΔΕΚ από υπόχρεο στην τήρηση του Κώδικα ίδρυμα καθιστά, άνευ ετέρου, την καταγγελία της οικείας πιστωτικής σύμβασης άκυρη ως αντίθετη, κατά την ΑΚ174, σε απαγορευτική διάταξη νόμου, είναι μεν αληθές ότι ο ν. 4224/2013 ή ο Κώδικας δεν προβλέπουν ρητά την επαγωγή ακυρότητας στην περίπτωση που η οιαδήποτε καταγγελία έλαβε χώρα χωρίς την τήρηση της ΔΕΚ. Ωστόσο

αυτό δεν σημαίνει ότι η μη ή η πλημμελής τήρηση του Κώδικα Δεοντολογίας και δη η εσφαλμένη κατηγοριοποίηση του δανειολήπτη ως μη συνεργάσιμου στερείται εννόμων συνεπειών αστικοδικαϊκής φύσης. Τούτες είναι απλώς έμμεσες, υπό την έννοια της λήψης υπόψη του στοιχείου αυτού κατά την κρίση περί καταχρηστικότητας της καταγγελίας (άρθρο 281 ΑΚ) και όχι άμεσες με τη μορφή της αυτόματης ακυρότητάς της. Ο Κώδικας Δεοντολογίας περιέχει ρυθμίσεις, που συνιστούν στην πραγματικότητα εξειδίκευση των σχετικών με την καταγγελία υποχρεώσεων που απορρέουν από την αντικειμενική (συναλλακτική) καλή πίστη κατά το στάδιο που προηγείται της άσκησης του δικαιώματος καταγγελίας (άρθρο 281 ΑΚ), όπως το περιεχόμενο της συναλλακτικής καλής πίστης διαμορφώθηκε ειδικότερα στον χώρο των πιστωτικών συναλλαγών υπό τη σοβούσα οικονομική κρίση, που οδήγησε στην αλματώδη αύξηση του αριθμού των καθυστερουμένων οφειλών. Επομένως, σε περίπτωση καθυστέρησης δανειολήπτη να καταβάλει συγκεκριμένο ποσό σε χρηματοδοτικό ή πιστωτικό ίδρυμα κατά παράβαση των μεταξύ τους συμφωνηθέντων, η άσκηση του δικαιώματος καταγγελίας χωρίς την προηγούμενη εν όλω ή εν μέρει τήρηση της ΔΕΚ του Κώδικα από το ίδρυμα θα μπορούσε να αποκρουσθεί κατά το άρθρο 281 ΑΚ ως καταχρηστική, είτε με άσκηση αναγνωριστικής αγωγής είτε αμυντικά κατ' ένσταση είτε με άσκηση ανακοπής κατά εκδοθείσας διαταγής πληρωμής είτε στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης (ΕφΑθ 1766/2023, ΕφΑιγ 1/2022 ΝΟΜΟΣ όπου και παραπομπή σε Χασάπη, «Η εφαρμογή του Κώδικα Δεοντολογίας του ν. 4224/2013» σε ΕφΑΔ 2017. 511, Φλάμπουρα, «Η καταγγελία των πιστώσεων ενόψει του Κώδικα Δεοντολογίας της Τράπεζας της Ελλάδος» σε ΧρΙΔ 2016. 307, Σπυράκο, «Συνεργάσιμος δανειολήπτης: Η αποκατάσταση του περιεχομένου μίας παρείσακτης στο ν. 3869/2010 έννοιας» σε ΧρΙΔ 2016. 405,408).

**ΙΙΙ]** Τέλος, η διαταγή πληρωμής αποκτά ισχύ δεδικασμένου ως προς την επιδικασθείσα απαίτηση , υπό τους όρους 633 παρ.2γ, αν επιδοθεί δύο

φορές στον οφειλέτη και ο οφειλέτης δεν ασκήσει ανακοπή κατ' αυτής ή αν η ασκηθείσα ανακοπή είναι εκπρόθεσμη ή απορριφθεί τελεσίδικα (ΟλΑΠ 30/1987 ΕλλΔνη 1987.1445, ΑΠ 1538/2005 ΕλλΔνη 2006.118, Μ.Μαργαρίτη Ερμηνεία ΚΠολΔ τ.ΙΙ σελ.584) η τυχόν ασκηθείσα ανακοπή του άρθρου 632 ή 633 ΚΠολΔ. Αν η διαταγή πληρωμής αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, είναι απαράδεκτη η προβολή λόγων ανακοπής σε μεταγενέστερη δίκη που αφορά το κύρος της εκτέλεσης, οι οποίοι αν και ήταν γεννημένοι και μπορούσαν να προβληθούν, δεν προβλήθηκαν σε μία από τις δύο ανακοπές κατά της διαταγής πληρωμής ή δεν προβλήθηκαν εμπρόθεσμα (ΑΠ 1538/2005 ό.π., ΕφΔωδ 14/2021 ΝΟΜΟΣ)

Με τον τρίτο λόγο της ένδικης ανακοπής ο οποίος επανεισάγεται προς κρίση με τον ταυτάριθμο λόγο της εκκρεμούς έφεσης, και εκτιμάται προσηκόντως, ο νυν αιτών-ανακόπτων-εκκαλών ισχυρίζεται ότι η ανακοπτόμενη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της κύριας κατοικίας του πρέπει να ακυρωθεί διότι τόσο η καταγγελία της εκτιθέμενης δανειακής σύμβασης όσο και επίσπευση της εν λόγω διαδικασίας έγιναν καταχρηστικά από την καθ' ης-εφεσίβλητη. Και τούτο διότι η τελευταία διενήργησε τα ανωτέρω **α)** χωρίς να προβεί ως όφειλε, κατά τις διατάξεις του ν.4224/2013, ως εξειδικεύουσες τις διατάξεις των άρθρων 281 και 288 ΑΚ, πριν από την καταγγελία της επίδικης δανειακής σύμβασης στην υποβολή κατάλληλης πρότασης για τη ρύθμιση της εξ αυτής προερχόμενης οφειλής του ούτε **β)** επέδειξε εύλογη ανοχή στην καθυστέρηση για την αποπληρωμή της, παρά αφενός τις πολυετείς προσπάθειες που ο αιτών-ανακόπτων κατέβαλε προκειμένου να είναι συνεπής στην αποπληρωμή της οφειλής του, όπως προκύπτει από τις έναντι καταβολές στις οποίες προέβαινε για την αποπληρωμή των δόσεων του δανείου με συνέπεια το υπόλοιπο της οφειλής του, που επιδικάστηκε με την Διαταγή Πληρωμή του Δικαστή του ΜΠΑ να ανέρχεται στο ποσό των 24.973,35 ευρώ έναντι του χορηγηθέντος με τη δανειακή σύμβαση ποσού 60.000 ευρώ και αφετέρου τις προσπάθειες επαναδιαπραγμάτευσης με τη δικαιοπάροχο της καθ' ης για αποπληρωμή της οφειλής του με ευνοϊκότερους όρους, δεδομένων και των πρωτοφανών δυσμενών οικονομικών συνθηκών που επικράτησαν στη χώρα λόγω της

εφαρμογής των μέτρων για την επιδημία του κορωνοϊού και **γ)** ενώ επιχειρεί να εκπλειστηριάσει την κύρια κατοικία του, εκτιμωμένης αξίας από την ίδια την καθ' ης στο ποσό των 240.000 ευρώ, προκειμένου να ικανοποιήσει τη ρηθεία δυσαναλόγως ελάσσονα απαίτησή της, ύψους 24.973,35 ευρώ.

Ο υπό κρίση τρίτος λόγος ανακοπής πιθανολογείται ότι θα απορριφθεί μεν ως απαράδεκτος ως προς το υπό στοιχείο **α)** σκέλος του, που επιχειρείται να θεμελιωθεί επί καταλυτικών του επίδικου δικαιώματος καταγγελίας της ιστορούμενης δανειακής σύμβασης και παρεπομένως της επίσπευσης της ανακοπτόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης περιστατικών, τα οποία παρόλο που ήταν γεννημένα και μπορούσαν να προβληθούν κατά το χρόνο έκδοσης της ένδικης διαταγής πληρωμής, δεν προβλήθηκαν με οποιαδήποτε (μη ασκηθείσα εν προκειμένω) ανακοπή κατ' αυτής, παρά τη διπλή κατά τις διατάξεις των άρθρων 632 και 633 ΚΠολΔ επίδοση της διαταγής πληρωμής στον νυν αιτούντα, και ως εκ τούτου οι προκείμενες αντιρρήσεις του καλύπτονται, σύμφωνα με την υπό στοιχείο ΙΙΙ] μείζονα σκέψη από το δεδικασμένο που συνακόλουθα παράγει η τελεσιδικία της εν λόγω διαταγής πληρωμής. Η υπόψη δε τελεσιδικία προέκυψε ειδικότερα από το ότι η εκτελούμενη διαταγή πληρωμής του ΜΠΑ εξεδόθη την 30η.10.2023 και κοινοποιήθηκε για πρώτη φορά στον ανακόπτοντα-εκκαλούντα και ήδη αιτούντα την 19η.12.2023 (σύμφωνα με την υπ' αριθ. έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Πειραιώς ) και ακολούθως επειδή δεν ασκήθηκε από τον τελευταίο ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής εντός της τασσόμενης από το νόμο προθεσμίας των 15 εργασίμων ημερών από την κοινοποίησή της, κοινοποιήθηκε, κατ' άρθρο 633 παρ.2 ΚΠολΔ, για δεύτερη φορά από την καθ' ης η ανακοπή-εφεσίβλητη και ήδη καθ' ης η αίτηση στον ανακόπτοντα-εκκαλούντα με την κάτωθι αυτής συνταχθείσα από 26.3.2024 επιταγή προς πληρωμή στις 29.3.2024 (σύμφωνα με την υπ' αριθ. έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Πειραιώς , χωρίς, όμως,

πάλι να ασκηθεί ανακοπή κατά της ίδιας ως άνω διαταγής πληρωμής εντός της νόμιμης προθεσμίας των 15 εργασίμων ημερών από τη δεύτερη κοινοποίησή της. Σ' ότι αφορά όμως τα λοιπά υπό στοιχεία β) και γ) σκέλη του ίδιου λόγου ανακοπής περί καταχρηστικής άσκησης του επίδικου δικαιώματος της επίσπευσης της επίδικης αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της ακίνητης περιουσίας του ανακόπτοντος-εκκαλούντος από μέρους της καθ' ης-εφεσίβλητης,, ο υπό κρίση λόγος πιθανολογείται ότι θα γίνει δεκτός ως βάσιμος στην ουσία του. Και τούτο διότι από τα έγγραφα που προσκόμισαν οι διάδικοι και από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρος που εξετάστηκε με επιμέλεια του αιτούντος, , πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Ο αιτών-ανακόπτων-εκκαλών και καθ' ου η εκτέλεση ευρίσκεται μεν σε δυσχέρεια λόγω πρόσκαιρης οικονομικής αδυναμίας του να αποπληρώσει τις δανειακές του υποχρεώσεις από την από σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου και την από 27.9.2019 πρόσθετη/τροποποιητική πράξη των όρων της, που συνήψε με την Α.Ε., τοκοχρεωλυτικού ποσού 60.000 ευρώ, η δε καθ' ης η αίτηση-καθ' ης η ανακοπή-εφεσίβλητη και επισπεύδουσα την ανακοπτόμενη εκτέλεση, ενεργούσα ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία », η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της κατόπιν μεταβίβασης στο πλαίσιο τιτλοποίησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3156/2003, μεταξύ των οποίων και αυτών που προέρχονταν από την ως άνω δανειακή σύμβαση, αιτήθηκε και επέτυχε την έκδοση της με αριθμό διαταγής πληρωμής του ΜΠΑ σε βάρος του αιτούντος, η οποία φέρει εκτελεστήριο τύπο και αριθμό απογράφου 7024/2023, και με την οποία ο τελευταίος διατάσσεται να καταβάλει στην αιτούσα το συνολικό ποσό των 24.973,35 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, εξαιτίας ληξιπρόθεσμης οφειλής του, προερχόμενης από τη μη εξυπηρέτηση του ήδη καταγγελθέντος από τον Ιούνιο του έτους 2022 δανείου. Παρά το γεγονός, όμως, ότι πιθανολογείται η πρόσκαιρη οικονομική δυσχέρεια του νυν αιτούντος και ήδη ανακόπτοντος-εκκαλούντος να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του από την ανωτέρω πιστωτική σύμβαση, όπως αυτή η

προσωρινότητα ενδεικνύεται από το γεγονός ότι ο τελευταίος είχε ήδη κατά το χρόνο καταγγελίας της ανωτέρω δανειακής σύμβασης εξοφλήσει το ήμισυ και πλέον αυτής, σε συνδυασμό με τα προσωπικά προβλήματα υγείας που είχαν ανακύψει στον ίδιο και με την πανθομολογούμενη ιδιαίτερα δυσμενή οικονομική συνθήκη που προκάλεσε στη χώρα η επιδημία του κορωνοϊου τη διετία 2020-2021, η νυν καθ'ης η αίτηση και ήδη καθ'ης η ανακοπή-εφεσίβλητη δεν επέδειξε αντανακλαστικά ανοχής μίας εύλογης απόκλισης από τα συμφωνηθέντα στην ρηθείσα δανειακή σύμβαση και καλόπιστης πρωτοβουλίας στην εξεύρεση ενός ήπιου χρονικά και ποσοτικά διακανονισμού με τον αιτούντα για την αποπληρωμή του ενδίκου δανείου, αν και ο τελευταίος είχε επιχειρήσει, χωρίς ανταπόκριση, σχετική προφορική συνεννόηση μαζί της' αντίθετα η καθ'ης η αίτηση-εφεσίβλητη προχώρησε στην επίδοση στις 29.3.2024 προς τον αιτούντα-εκκαλούντα αντιγράφου από εκτελεστό απόγραφο της με αριθμό διαταγής πληρωμής του ΜΠΑ με την από 26.3.2024 επιταγή προς πληρωμή για επιδικασθέν κεφάλαιο 24.973,35 ευρώ πλέον τόκων και εξόδων, δυνάμει της οποίας επιβλήθηκε με την υπ'αριθ. έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Πειραιώς, αναγκαστική κατάσχεση επί της περιγραφόμενης σ'αυτήν διπλοκατοικίας του νυν αιτούντος με ενιαία λειτουργικότητα, κειμένης επί της οδού με τιμή εκτίμησης της αξίας της ανερχομένης στο συνολικό ποσό των 240.592 ευρώ και με ορισθέντα ηλεκτρονικό πλειστηριασμό αυτής στις 27.11.2024. Προέβη, δηλαδή η καθ'ης-εφεσίβλητη ανώνυμη εταιρεία, μέσα στο περιγραφέν ήδη δυσμενές (ως έχον καταχρηστικό χαρακτήρα) για τον αιτούντα-εκκαλούντα συναλλακτικό πλαίσιο, στην επίσπευση πλειστηριασμού του μοναδικού ακινήτου του, που αποτελεί και την κύρια κατοικία του, με σκοπό την άμεση ικανοποίηση ληξιπρόθεσμης απαίτησής της για ποσό υποπολλαπλάσιο της ως

άνω εκτιμηθείσης αξίας του εν λόγω ακινήτου, καθιστώντας πολύ πιθανή την οικονομική ανέχεια ή και καταστροφή του αιτούντος, χωρίς ουσιαστικό κέρδος για την ίδια, δοθείσης και της οικονομικής απαξίωσης του ανωτέρω ακινήτου, που θα επέλθει με την απαλλοτρίωσή του για την ικανοποίηση μίας σαφώς ελάσσονος σε σχέση με την εμπορική αξία του απαίτησης και δεδομένης τόσο της εμπράγματης εξασφάλισης αυτής όσο και της μη πιθανολόγησης έτερων(πλην της αφορώσας στην ανωτέρω διαταγή πληρωμής οφειλής) ληξιπρόθεσμων οφειλών του αιτούντος-εκκαλούντος. Κατόπιν τούτων, και σύμφωνα με τα σχετικώς διαλαμβανόμενα και στην υπό στοιχείο ΙΙ] μείζονα πιθανολογείται ότι θα γίνει δεκτός ως βάσιμος ο τρίτος λόγος της ένδικης έφεσης κατά τα αμέσως ανωτέρω σκέλη του, που επανεισάγουν προς κρίση, τον, προσηκόντως εκτιμώμενο, τρίτο λόγο της ανωτέρω ανακοπής του αιτούντος, παρελκομένης της εξέτασης των λοιπών λόγων.

Κατ' ακολουθία όσων αναφέρθηκαν, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή και να ανασταλεί η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, που επισπεύδεται δυνάμει της από 26.3.2024 επιταγής προς πληρωμή, κάτωθι αντιγράφου από το α' εκτελεστό απόγραφο της με αριθ. διαταγής πληρωμής του Δικαστή του ΜΠΑ, βάσει των οποίων εκδόθηκε η υπ' αριθ. έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Πειραιώς μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της από 13.11.2024 και με αριθμό κατάθεσης ενδίκου μέσου έφεσης, κατά της 2096/2024 αποφάσεως του ΜΠΑ. Τέλος, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του αιτούντος, τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης η αίτηση (άρθρα 191 ΚπολΔ και 84 παρ.2 εδ β και γ ν.4194/2013), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

## ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την αίτηση.

Αναστέλλει τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, που επισπεύδεται εις βάρος του αιτούντος, δυνάμει της υπ' αριθ. έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας

του Εφετείου Πειραιώς μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της από 13.11.2024 και με αριθμό κατάθεσης ενδίκου μέσου έφεσης, κατά της 2096/2024 αποφάσεως του ΜΠΑ.

Καταδικάζει τον αιτούντα στη δικαστική δαπάνη της καθ' ης η αίτηση, το ύψος της οποίας ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη συνεδρίαση, στις ...22-11-... 2024, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο
Θεωρήθηκε
Για τη νομιμη σήμανση
Αθήνα ...25-11-2024
Η Γραμματέας

ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΤΣΟΥΜΠΑΤΖΙΟΥ